

VERNIH DUŠ DAN

FRANTIŠEK HALAS

*Siva osja gnezda zapuščena
Na mejah so zaklone zapustili
Osat štrli kjer so bodala izbili
smrt iz obrazov reže rjave maske*

*In polno senc ob dolgi meji tava
To mrtvi iščejo stezic ki tja drže
kjer je zgubljena sladka očetnjava*

*Dan vernih duš Semena belih
svečk vasica Krásná na grobove seje
o setev mrtvih zrna osirotelih*

*Kot otročiči tuji samim sebi vsi
se mrtvi opotekajo v gozdovih
z odlikovanjem svoje strjene krvi*

*Obstali so Za božjo voljo kaj pijo
Otrpla usta so se spačila bridkó
Grenki pelin z naših Kalvarij*

*In vstaja veter iz daljave in grozi
pokopališče ugaša cilj ki domovini je ostal
Kdo rajnkim spet zapira oči
Senca je dvignila puško na cilj*

GROZA PRED NEVIHTO

VILÉM ZÁVADA

*Sonca trobenta zadoni — Sesut je grad noči
Kadi se zemlja osvojena — vetru v plen se predaja
V rjavih gozdovih škripajo treske prelomov
Vsak ptič je brez glave in krempljev ostrogo v vejo zasaja.*

*Po grozi diši — To draži zver da se meče v otroke
Kot tamtam divjakov bobnijo bobni v daljavi
Vasi so sključene v duplinah skal — Srce se trga iz prs
ko zarenči zatekli lovski pes v gospoda na dobravi*

*Sršeni ognja so pri tleh kot mrčes pred nevihto
Tesnoba tre in drobi kot mlinski kamen in spati ne pusti
Ali bom zvabil strelo z oblakov v zemljo ali v kosti
o domovina moja strelovod groz in božje milosti*